

Jaarverslagen 1997

JAARVERSLAG VOORZITTER

Wat heb ik vorig jaar ook al weer geschreven? Bij het schrijven van dit stuk heb ik eerst, maar eens het bestand van het jaarverslag van vorig jaar opgehaald. Dan lijkt het tenminste dat je al heel wat geschreven hebt. In herhaling vervallen is voor de lezer niet leuk, maar voor de schrijver wel gemakkelijk, temeer daar veel zaken van vorig jaar ook voor 1997 gelden.

Mijn belangrijkste zorg is momenteel de vergrijzing van de vereniging. Om bij voorbaat alle misverstanden uit te sluiten: ik heb niets tegen mensen met grijs haar die in onze vereniging actief zijn. Sterker nog, een belangrijk deel van onze oudere leden bezit een kennis en ervaring zonder weerga op het gebied van mollusken, bryozoën, foraminiferen, stratigrafie, taxonomie en over ongetwijfeld nog veel meer belangrijke zaken. Waar het om gaat is dat deze kennis moet worden overgedragen op de volgende generaties, want in de professionele wereld komt dat er vrijwel niet meer van. Ik vind de overdracht van deze kennis erg belangrijk want dan blijven de door ons toegepaste methoden van onderzoek operationeel en vervallen zij dus niet tot, weliswaar Kwartaire, maar wel fossiele "boekenwijsheidmethoden".

Ruim een jaar geleden heeft een klein groepje leden zich gebogen over het probleem van het langzaam teruglopende ledental met de daarmee gepaard gaande teruglopende contributie-inkomsten. Dankzij zeer softe sponsoring, ik verwijs hierbij naar de advertentie in Afzettingen, hebben wij dit probleem kunnen ondervangen. Hartelijk dank voor steun! Ook hebben we kans gezien een zeer lezenswaardige Contributions vol. 34 te produceren. Bovendien is Afzettingen qua vorm en inhoud een aantrekkelijk blad.

Helaas heeft dit alles nog niet veel nieuwe leden opgeleverd. Het is een probleem dat zich bij elke vereniging voordoet.

Nu kom ik dan toch weer terug op onze vergrijzing. Onze specialisten zullen moeten zorgen voor overdracht van hun kennis, niet om dan zelf op de lauweren te kunnen rusten, maar wel om het draagvlak van de vereniging te vergroten.

De tijdschriften zijn er, ook aan een homepage op Internet wordt gewerkt, de bibliotheek is verder ontsloten, met hernieuwde energie wordt gewerkt aan excursies, er is voldoende onderzoeksmateriaal beschikbaar, we organiseren lezingen en determinatiebijeenkomsten, we hebben goede contacten met de Belgische Vereniging voor Paleontologie, de statuten zijn gepasseerd bij de notaris (u leest het goed), en ik heb al een uitgewerkt concept van het huishoudelijk reglement gezien. Er is ook nog een goed lopend bestuur en een erelid.

Kortom, de WTKG is een b(l)oeiende vereniging. Nu nog de kennisoverdracht en het draagvlak vergroten, zodanig dat wij een steeds groter aantal actieve leden krijgen. Laten we het zo schrijven: een vereniging die niets te wensen heeft, is niet gezond. Het zal u inmiddels duidelijk zijn welke wensen wij hebben.

Cor Montagne